

KRAKOWINY

TWOJA PORCJA ŚWIEŻYCH INFORMACJI

1PLN/5Kč

5. ČÍSLO 29.7.2016

MALE VELKE VECI V NASICH ZIVOTECH

Pátek! To znamená, že už jsme za půlkou, ale přitom to nejlepší je před námi. Tedy pokud se díváte očima Marie, která nahlíží na svůj život jako na čas a prostor, kterým prochází Bůh. Ve chvíli, kdy vyzpívala svůj magnificat, měla za sebou dost náročnou cestu za Alžbětou a ještě předtím setkáni s andělem, při kterém se celý její život obrátil vzhůru nohama.

Když se zamyslím nad Mariiným chvalo zpěvem, myslím na to, jak často jsem blízko spíše k nějakému brblání, že je zase něco jinak, než by se slušelo být; myslím i na to, jak by se mi asi končil den modlitbou nešpor, kdyby místo magnificat plného chvály obsahoval výčet kritických připomínek: Stěžuje si má duše, i mé tělo, že zase neby-

„VELEBÍ MÁ
DUŠE PÁNA.“

lo vše tak, jak se mi chtělo. Chtěla jsem vykonat velké věci, ale ten a to mi to pokazilo...

Asi si nikdo nezapamatuje jméno na naší cedulce, ale možná si zapamatuje, že váš úsměv, vstřícnost nebo projevená vděčnost vykonaly „malou velkou“ věc v jeho životě. Víím, o čem píšu. Jak se tak koukám kolem sebe v tyto dny, často chválím Pána za to, že mi ve vás, přátelé a spolupoutníci, dává zahlédnout své mocné působení. Je to takový nebeský streaming!

A připomíná mi poslední večer na českém centru na SDM v roce 2000 v Římě. Na pódiu doznívaly poslední písně, poutníci odjížděli, připravák měl konečně čas jen tak být.

Procházela jsem zrovna sálem, který už měl být vyklizený k předání, ale zůstal tam ještě nepořádek. Začala jsem s úklidem. V jednu chvíli jsem zaslechla smích od podia a mně bylo líto, že ostatní se baví, já tady uklízím a nikdo o tom ani neví a vědět nebude. Kritik ve mně se chtěl naštvat, ale rozhodla jsem se, že mu tentokrát nedám šanci. A pak se to stalo! Dolehla ke mně píseň o tom, že Pán dělá velké věci a že duše má velebí Pána. V tu chvíli jsem věděla, že Pán mě volá jménem, a že to, co začalo půl roku předtím křtem, bude mít ještě hodně dobrodružné pokračování. Krakow 2016 to be continued i ve vašich životech, už teď to za velebme Pána. Je to tutovka.

Sestra Andrejka Hýbllová FSP

KOLIK STOJÍ CESTA DO KRAKOVA?

Pět tisíc amerických dolarů, tedy asi 120 tisíc korun, byla částka, kterou musel vydělat Tremayne z Trinidadu a Tobaga, aby mohl přijet do Krakova. Trvalo mu to dva roky a peníze sháněl skrze různé druhy fundraisingu a sponzorské dary.

V Mercy Center, největším středisku anglicky mluvících poutníků, jsme se ptali studentů, kteří nemají možnost vydělat si peníze prací, jak se jim podařilo sehnat často obrovské částky, které potřebovali k cestě na Světový den mládeže.

Marcia

Velká Británie

„Protože ve Velké Británii bohužel nejsou větší farnosti, není možné získat velké sponzorské dary, většinou z nás museli tedy cestu do Krakova zaplatit rodiče. Každý jsme museli zaplatit asi 20 tisíc korun. Každopádně, musím dodat, že jsme tu moc šťastní. Jak už jsem řekl, ve Velké Británii není moc katolíků a Svatý otec se tam také neteší velké oblibě. Proto je pro nás toto setkání velmi vzrušující.“

Lora

Maryland, USA

„Do Krakova jsme se s mojí skupinou připravovali asi rok, každý jsme museli vydělat 4000 dolarů (100 000 Kč). Největší částku jsme vydělali díky prodeji různých věcí, které jsme sami vyráběli. Bohužel ještě pár týdnů před odjezdem jsme stále neměli dostatek prostředků, a tak jsme začali psát články do novin s žádostí o pomoc, tu jsme díky Bohu obdrželi.“

Aaron

Austrálie

„K vydělání částky potřebné na cestu, ubytování a stravu jsme vymysleli mnoho způsobů fundraisingu. Umývali jsme auta, pekli dorty, pořádali duchovní procházky s výkladem a dokonce jsme si pronajali kino, kde jsme promítali filmy o Jamesi Bondovi. Každý jsme museli sehnat zhruba 110 tisíc korun a trvalo nám to asi 5 měsíců. Musíme poděkovat Bohu, že se nám to všem podařilo a každý, kdo chtěl do Krakova, mohl jet.“

Daniel

Dánsko

„Když studuješ univerzitu v Dánsku, dostáváš příspěvky od státu na bydlení a podobně. Máš tedy čas a možnost vydělat si vlastní peníze například na cestu do Krakova. Po finanční stránce to tedy pro nás moc velký problém není. V každém případě můžeš požádat svoji farnost o podporu. Mně lidé z mého kostela zaplatili asi 40 procent z částky 25 tisíc korun, kterou jsem musel vydělat.“

larů
růžen-

Tino

Zimbabwe

„K vydělání asi 80 tisíc českých korun, které jsme potřebovali k cestě do Krakova, jsme pořádali hudební festival, večere s živou hudbou, kde se lidé učili tancovat, tomboly a okonce i golfový turnaj. Samozřejmě, že nám pomohly také naše farnosti.“

Otec William

Filipíny

„Zájem o Světový den mládeže je na Filipínách obrovský, proto nakonec nemůžou přijet úplně všichni. V Krakově poutníci reprezentují filipínskou církev a je tedy důležité, aby si každý uvědomoval pravý důvod, proč sem přijel. „Přijímací řízení začíná získáním doporučení vašeho faráře, který rozhodne, jste-li vhodný kandidát na cestu. Poté máte čas vydělat peníze skrze fundraising a když tak uděláte, čekáte na souhlas biskupa, který potvrdí, že budete opravdovým přínosem pro Světový den mládeže a ten bude zase přínosem pro vás. Je to tedy takový dvoukolový proces, který trvá asi půl roku. Většina poutníků z Filipín jsou vedoucí mládeží, lidé kteří v církvi pracují. To jsou zpravidla ti, kteří dostanou doporučení. Cena naší cesty je asi 70 tisíc korun.“

IG KESU_UNOFFICIAL

POLSKÁ POLICIE PONIZILA V NAŠEM CENTRU OBUŠEK

Monotónní službu polské hasičské stráže v Českém národním centru přerušil dramatický incident. K hasičskému autu byl násilím přivlečen proradný živel a odvážní ochránci bezpečnosti byli nuceni neprodleně jednat. Obsluha stánku časopisu IN! dotáhla k polským hasičům neposlušný stroj na výrobu placek, který se zasekl a odmítal se podrobit. Polští hrdinové zajasali nad nečekanou akcí. Velitel stroje rozdával rozkazy: „Všichni sem!“ „Rozsvítit reflektory!“ „Přines šroubovák!“ „Domluvíme mu!“ V ospalých tělech unavených hasičů se rozproudil profesionální adrenalin. Všichni se rozběhli ke svým úkolům. Ti, kteří nedostali konkrétní úkol, instinktivně sáhli po hadicích. Na lavičce před hasičským autem zůstali sedět dva policisté. Z litosti, že jich se akce netýká, pohladili aspoň své obušky u pasu. A v tom se zrodil nápad, který akci rázem ukončil. „Mám ho vzít obuškem?“ zeptal se jeden policista toužící nastolit pořádek. Po svolení majitele stroje se muž zákona jal plnit úkol. Několika dobře mířenými ranami domluvil svévolníkovi a zklamaným hasičům nezbylo než odvolat akci.

V TAJNÉM SEMINÁŘI SE V ČINĚ STUDUJE 13 LET

Hu a Mei pochází z pevninské Číny. Do Krakova nicméně přijeli z Francie a Německa, kde v současnosti žijí. Hu a Mei ale nejsou jejich skutečná jména. Oba se jednou plánují vrátit do své vlasti a kdyby někdo z vlády našel tento text, mohlo by to tam pro ně být nepříjemnější, než je dnes.

Oba jsou totiž katolíci patřící k pronásledované podzemní církvi, Hu je navíc seminarista z tajného semináře. „Když jsem začal studovat, bylo nás tam třicet,“ vypráví. „Stěhujeme se přibližně každé tři měsíce. Ale když někam přijedeme a máme pocit, že je tam policie, tak na to kašlem.“ Možnosti studia jsou omezené, proto čínští tajní seminaristé často odjíždějí studovat do zahraničí. Jako například Hu do Francie. „Nastoupil jsem před deseti lety a ještě mi zbývají tři. U nás je ta formace hrozně těžká. Ale v Číně je náročné být knězem, proto je i příprava tak náročná,“ poodhaluje průběh svého studia.

„Máme v Číně dvě skupiny katolíků. Jedni jsou oficiální „poslouchající“ vládu komunistické strany a druzí jsou z čínské podzemní katolické církve,“ vysvětluje Mei. „Pro obyčejné věřící to ale asi není moc velký rozdíl. Pokud jen chodíte do kostela a chválíte Boha, tak většinou nemáte problém. Ty přijdou, pokud jste kněz bez vládního povolení.“

Přestože se odhaduje, že za několik let by Čína mohla být země s největším počtem křesťanů na světě, křesťanské církve včetně té katolické s třemi miliony věřících jsou v zemi menšinou. „Když se moji přátelé dozví, že jsem katolička, tak se často ptají, jak se to stalo, že věřím v cizího boha. Cože?! Bůh je Bůh, není z žádné konkrétní země ani žádné národnosti,“ dodává Mei.

-JK-

Žurnivý reportér Štěpán z časopisu Tarsicius